

عنوان مقاله:

کاربرد مواد ضد تعرق بر صفات کیفی دانه بالنگوی شهری تحت شرایط دیم

محل انتشار:

هفدهمین کنگره ملی و سومین کنگره بین المللی علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سعیده سادات کرمانی پوربقائی - دانشجوی دکتری، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی دانشگاه زنجان

مجید پوریوسف - دانشیار، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی دانشگاه زنجان

علیرضا یوسفی - دانشیار، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی صفات کیفی دانه بالنگوی شهری به کاربرد برخی مواد ضدتعرق در شرایط دیم آزمایشی در سال ۱۳۹۷-۱۳۹۸ در دو منطقه کرج (مرکز آموزش عالی کشاورزی امام خمینی) و لرستان (ایستگاه تحقیقات کشاورزی سراب چنگاییخرم آباد) انجام شد. دو عامل شامل توده های بالنگوی شهری (کردستان- تکاب- نظرکهریزی و کلیبر) و کاربرد مواد ضدتعرق (کائولین- کیتوزان و ایستا) و عدم کاربرد (تیمار شاهد) بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اکثر صفات مورد بررسی بطور معنی داری تحت تاثیر اثرات مکان، توده، ماده ضد تعرق، همچنین اثرات متقابل دوگانه و سه گانه آنها قرار گرفت. کلیه ترکیبات ضدتعرق، در این پژوهشمیزان تعرق را بطور معنی داری کاهش دادند و موجب افزایش صفات مورد بررسی نسبت به تیمار شاهد شدند. از بین ترکیبات ضدتعرق به کار رفته، ماده ضد تعرق کیتوزان بر روی اکثر صفات مورد بررسی بیشترین تاثیر را داشت همچنین در بین توده های کشت شده نیز به ترتیب توده های (نظرکهریزی، کلیبر) کشت شده در منطقه کرج بیشترین مقدار را به خوداختصاص دادند.

کلمات کلیدی:

روغن، کلیبر، موسیلاژ، نظرکهریزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1419171>

